

(והוא כבוד שבת). וי"ל שזה כוונת הזוהר שבעי לסדר שולחנו בלילה דשבתא, היינו שיהיה מסודר ומונח על השולחן, ולא מיירי מאכילה, ועל זה אמר ר' יצחק אף ביומא דשבתא נמי. ואפשר שזה כוונת המג"א, ולא כמו שמפרש המחצית השקל.

ויש לציין למש"כ בספר מנהג ישראל תורה (סי' רע"א אות ח'):

ביום של שלמה קורא תגר על שאין נזהרין בזה. ומה"ט גדר גדר לעצמו שלא לאכול דגים בלילה רק ביום שהוא דבר חשוב ומסויים, ובספר יוסף אומץ אות תרמ"א מצאתי שכתב דלכן נוהגין לאוכל השאלנט והצלי דוקא ביום, (ועיין בספר מיכלא דאסותא אות צ') ע"כ.

דף ק"ה ע"ב

בגמ': ואם אין לו אלא כוס אחד מניחו עד לאחר המזון ומשלישין כולן לאחריו ולא אמרינן חביבה מצוה בשעתה.

כתב הדברי מלכיאל (ח"א סט"ו) דגם לדעת הצ"ח (רפ"ח דברכות) דיש קדימה למצוה דאורייתא למצוה דרבנן, מ"מ כשיש עדיפות למצוה דרבנן, כגון תדיר, אין עדיפות לדאורייתא, דאל"ה מאי פריך כאן דנקדים הבדלה משום חביבה מצוה בשעתה, והא מ"מ ברכת המזון עדיף שהוא דאורייתא. ע"כ. אולם עיין שו"ת נודע ביהודה מהדו"ק או"ח סי' מא דלא משמע הכי התם. עיי"ש.

דף ק"ו ע"א

בגמ': זכור את יום השבת לקדשו - זכרהו על היין וכו'.

בספר אגרות ורשימות קהלת יעקב (ע' כט) נדפס מכתב מהגה"צ ר"י סופר מערלוי שליט"א והוא כותב אל בעל הקהלות יעקב:

באתי לשאול חו"ד הק', הסוברים דקידוש על היין דאורייתא ה"ה המפרש בנזיר (ד' ע"א) והי"א שבתוס' פסחים (ק"ו ע"א) ושבועות (כ"ו ע"ב) האיך יסבירו הא דנר שבת ונר חנוכה קודם ליין לקידוש, ואולי י"ל דיכולים לצאת מקידוש של שליח ציבור וכעין שכתב רבינו יונה מובא ברא"ש ערבי פסחים (סס"י ה') יעיי"ש ע"כ.

כבוד היום לכבוד הלילה, והא מבואר בסוכה (כה:) לגבי אותן אנשים שטימאו עצמן למת מצוה אע"ג שלא יוכלו עי"ז להקריב קרבן פסח, דמצוה קלה הבאה לידך אין צריך לדחותה מפני מצוה חמורה העתידה לבא, ודוחק לחלק בין זמן מועט לזמן מרובה.

ותירין המלבושי יו"ט דיש לחלק בין הידור באותה המצוה בעצמה למצוה אחרת, בודאי באותה המצוה אם יודע שיכול לקיימה אח"כ ביותר הידור מחויב להשהותה כדי שיעשנה בהידור יותר, ולכך גבי עונג שבת אמרינן דכבוד יום קודם לכבוד לילה, אבל בסוכה שפיר אמרינן דיקיים מצוה קלה עכשיו, אע"פ שע"ז מבטל אח"כ מצוה אחרת חמורה, עע"ש.

★★

בטעם הדבר שכבוד היום עדיף מכבוד הלילה. כתב בשו"ת חתם סופר (או"ח סי' י"ז) משום שקדושת שבת מתגברת והולכת, וקדושת היום היא יותר מקדושת הלילה, עיי"ש. וכיוצא בזה כתב האוה"ח הק' (קדושים י"ט סו"פ ג') בשם הזוהר הק', עיי"ש שלכן קראו חז"ל (לקמן קו, ע"א) לקידוש היום קידושא רבא, כי קדושתו יותר משל הלילה.

ויש לציין בענין זה מה דאיתא בגיטין לח ע"ב וברש"י שם שהיתה משפחה אחת בירושלים שנעקרה משום שהיו קובעים עיקר סעודתם בליל השבת, משום ביטול בית המדרש של יום השבת ואנן קי"ל דכבוד היום עדיף.

★★

והובא בשו"ע (סי' רע"א ס"ג), וכתב שם המג"א (סק"ד) שבזוה"ק (פ' יתרו) איתא: בעי' לסדר פתורא בלילא דשבתא בנהמי ובמזוני, ר' יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא נמי עכ"ל. ועל פי פשוט הלשון הוא נגד הגמ' הנ"ל דכבוד יום קודם לכבוד לילה עיי"ש במחצית השקל.

וכתב בשו"ת התעוררות תשובה (סי' קכ"ו): אכן יש לפרש כאן לפי מה שהובא בשם האר"י ז"ל (בשער הכוונות דף ע"ב ע"ד) שיש להניח על השלחן מיין קידוש וכוס של ברכת המזון, וגם מה ששייר מן הפת שאכל ישאיר על השלחן כל הלילה, מטעם שמביא ברכה אל ביתו, (ועיין במג"א ריש סי' רס"ב), וגם הובא בטו"ד יו"ד (סי' קע"ח סק"ה) שבעש"ק מבעוד יום יהיו מונחים על השלחן החלות שאפה לצורך שבת